

RINGURIN HEILUR AFTUR

- Tá eg fekk at vita, at ringurin var afturfunnin, kláraði eg ikki at konsentrera meg um nakað. Eg var heilt ekstatisk og orkaði ikki at gera skúlatíngini, sigur Bjarma Gærdbo, nú hon fekk vakra ringin aftur

Mynd: Jens Kristian Vang

Kærleiksknúturin hevði stórt virði

- Eg trúði næstan ikki mínum egnu eygum: Kundi tað veruliga vera MÍN ringur, sum Rakul í mínum flokki gekk við? Eg spurdi hana, men hon visti tað ikki tá - ikki fyrrenn um kvøldið kom rætti samanhangurin fram: Hetta VAR mín ringur, sigur ein ovurfegin Bjarma Ivansdóttir Gærdbo av Velbastað. - Og í gjár fekk hon ringin aftur, samstundis sum sannleikin um henda góða ring koma fram: Hvussu ein sera vakur ringur av Velbastað, hvarv á einum fiskavirki, endaði norðuri á Langasandi og at enda kom aftur til eigara sín á Velbastað

Snorri Brend

- Eg kann minnast, at bæði eg og mamma vóru sera hørm um at ringurin soleiðis bara

bleiv burtur tá í 2002. Hann var serstakur fyri hana. Og hann var eisini serstakur fyri meg, greiðir Bjarma frá.

Øll hesi árin hefur hon

við millumbilum hugsað um, hvussu troyttandi tað var, at hann soleiðis hvarv.

Á middegi mánadagin í hesi vikuni fekk hon eyga á

ring hjá einum floksfelaga, og sum líktist hennara ótrúliga nógv. Og um kvøldið, tá hon settist við telduna at gera setningin til skúlagongdina dagin eftir, fekk hon at vita, at hetta í roynd og veru var hennara ringur.

- Eg setti meg við telduna, og fór líka ein túr inn á Facebook. Tá fekk eg mítt lívs yvrraskils, og gjørdist púra paff, tí tá hevði hon - Rakul Højsted Hansen av Langasandi - skrivað mær eini

boð um, at ringurin -hesin kærleiksknúturin-, sum hon hevði gingið við í nógv ár, var altso MÍN ringur, sigur ein ovurfegin Bjarma.

Og Rakul var minst líka so bilsin sum Bjarma:

- Ja, hetta var næstan ov gott til at vera satt. Men nú gleðist eg bara saman við henni, sigur Rakul, floksfelagi hennara, og sum hevur gingið við ringinum av og á.

Lesið hesa ótrúliga søguna, um hvussu nógv tilvild-

ir førdu til at Bjarma fekk ringin við teirri serstøku søguni aftur.

- Hetta er bara so ótrúligt. Hetta er simpelthen so undarligt, so undarligt. Man kann nokk ikki kalla hetta annað enn skæbnens ironi.

» **Hetta er bara so ótrúligt. Hetta er simpelthen so undarligt, so undarligt. Man kann nokk ikki kalla hetta annað enn skæbnens ironi**